

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Zawada (przewodniczący)

SSN Antoni Górski (sprawozdawca)

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa R. A.
przeciwko E. R., B. J. i J. K.
o zadośćuczynienie i zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 24 października 2007 r.,
zażalenia powoda
na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 15 maja 2007 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 15 maja 2007 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powoda R. A. z powodu nieuiszczenia przy jej wniesieniu opłaty podstawowej. Sąd zaznaczył, że zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2006 r. o zmianie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2007 r., Nr 21, poz. 123) w sprawie mają zastosowanie przepisy dotychczasowe, które wymagają uiszczenia opłaty podstawowej przez stronę zwolnioną od kosztów sądowych. W zażaleniu powód wnosił o uchylenie w całości zaskarżonego postanowienia zarzucając, że art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2006 r. zniósł obowiązek uiszczania opłaty podstawowej przez stronę zwolnioną od kosztów sądowych, zaś obowiązek stosowania przepisów dotychczasowych, zgodnie z art. 149 ust. 1 u.k.s.c. ogranicza się jedynie do danej instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Ustawą z dnia 14 grudnia 2006 r. o zmianie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2007 r. Nr 21, poz. 123) – dalej „ustawa nowelizująca”, uchylono m. in. przepisy dotyczące opłaty podstawowej i ustawa ta obowiązuje od dnia 10 marca 2007 r. (art. 3).

W szczególności uchylony został art. 14 ust. 2 u.k.s.c., zgodnie z którym opłata podstawowa pobierana była od podlegających opłacie pism, o których mowa w art. 3 ust. 2, wnoszonych przez stronę zwolnioną od kosztów sądowych przez sąd, chyba że ustawa stanowi inaczej. Jednakże w art. 2 ustawy nowelizującej zastrzeżono, że do spraw wszczętych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. Zastosowano tu zatem uregulowanie odmienne od przewidzianego w art. 149 u.k.s.c., zgodnie z którym w sprawach wszczętych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się, do czasu zakończenia postępowania w danej instancji, dotychczasowe przepisy o kosztach sądowych. W związku z tym należy przyjąć, że przepisy o opłacie podstawowej mają zastosowanie do czasu zakończenia sprawy wniesionej przed wejściem w życie ustawy nowelizującej, a nie tylko do jej zakończenia w danej instancji, jak to uważa żalący się. Sąd Apelacyjny prawidłowo więc uznał, że od wniesionej skargi kasacyjnej należało uiścić opłatę

podstawową, a brak tej opłaty powodował odrzucenie skargi (art. 130 § 3 k.p.c.). W orzecznictwie Sądu Najwyższego zostało bowiem przesądzone, że opłata podstawowa ma charakter opłaty w wysokości stałej w rozumieniu tego przepisu (por. m. in. postanowienia z dnia 30 maja 2006 r., I CZ 23/06, z dnia 2 czerwca 2006 r., II UZ 14/06, czy uchwały z dnia 26 września 2006 r., UZP 11/06 i z dnia 13 października 2006 r., III CZP 75/06).

Dlatego też zażalenie podlegało oddaleniu (art. 394³ w zw. z art. art. 398¹⁴ k.p.c.).